

Gershwin, piano med Ivar Anton Waagaard

By [Henning Høholt](#) KULTURKOMPASSET

VIRTUOS, POETISK, SVINGENDE GERSHWIN PIANO MUSIKK MED IVAR ANTON WAAGAARD.

Gershwin med Waagaard. Ny LAWO CD.

GERSHWIN AT THE KEYBOARD All Gershwins klavermusikk.

Musikk av George Gershwin

Virtuost, poetisk, svingende flott fremført av Ivar Anton Waagaard, piano.

Det er en stor opplevelse å lytte til Ivar Anton Waagaards glitrende fremføring av alle George Gershwins mange flotte klaverutgaver av en lang rekke (32) numre fra hans lange komponistkarriere.

Waagaard tar for seg de krevende klaverversjonene av disse mange verkerne, hvorav mange er velkjente også fra orkesterarrangementer, men i dette har Waagaard tatt for seg klaverversjonene. Disse er iblant meget teknisk krevende, og slett ikke enkle, men det låter ikke som om dette er noe problem for Waagaard, som formidler flotte musikalske inntrykk av hans oppfattelser av verkerne, dette svinger, det er virtuost, men smtidig glemmer Waagaard ikke poesien, der ligger innbakt i mange av Gershwins låter.

I tillegg til mange av Gershwins musikal melodier, som er velkjente også med tekst, som for eksempel Somebody Loves Me. I´ll Build a Stairway to Paradise, Oh, Lady be good, The Man I love, Its Wonderful, Strike up the Band, inneholder CD en, fra Lawo, selvsagt også Gershwins tre preludier og sist, men ikke minst klaverversjonen av hans Rhapsodie in Blue, som er blitt et storslagent verk i Waagards tolkning. Waagaard formidler Gershwins fantasifulle klaverbehandling og harmoniske og rytmiske oppfinnsomhet på sitt beste. Meget bra,

LAWO: www.lavo.no

Norges Musikkhøyskole har intervjuet Waagard til sin nettavis, og vi tillater oss å klippe fra dette gode intervjuet, som kan leses i sin helhet på :

[http://www.nmh.no/nmhom/Nytt om NMH folk/gershwin-plate fra ivar anton waagaard](http://www.nmh.no/nmhom/Nytt_om_NMH_folk/gershwin-plate_fra_ivar_anton_waagaard)

Vi skulle gjerne ha kreditert den personen som har gjort intervjuet med Ivar Anton Waagaard, men finner ikke navnet i NMHs omtale.

Gershwin-plate fra Ivar Anton Waagaard

Publisert: 27. May 2011

Førsteamanuensis i akkompagnement **Ivar Anton Waagard** har på LAWO classics gitt ut en cd med klavermusikk av **George Gershwin – Gershwin at the Keyboard**. – Det er nok kombinasjonen av klassisk teknikk/tradisjon og eimen av 1920-tallets Broadway som fascinerer meg, sier Waagaard.

Ivar Anton Waagaard har i løpet av de siste par årene fått flere spørsmål om hvorfor han ville gi ut en hel CD med Gershwin solo klaver. – Ja, for hva kan det dreie seg om bortsett fra de tre preludiene? I hvert fall nok til å fylle opp en CD med innpå 65 minutter, riktignok inkludert en solotranskripsjon av *Rhapsody in blue*, sier Waagaard.

Gershwin på sitt beste

– Alt finnes utgitt på noter, jeg har ikke vært nødt til å oppsøke arkiver eller tyde utydelige manuskripter. Her er bl.a. til sammen seks preludier, “Jazzbo Brown Blues” (pianosoloen fra Porgy and Bess), småstykker fra Broadway-show og filmer, og ikke minst samlingen som har gitt navn til CD-en, “Gershwin at the keyboard”, opprinnelig utgitt under tittelen “the George Gershwin Songbook”. Dette er komponistens egne klavertranskripsjoner av 18 populære sanger fra diverse Broadway-show. I disse miniatyrene møter man Gershwins fantasifulle klaverbehandling og harmoniske og rytmiske oppfinnsomhet på sitt beste.

Fascinerende

– *Hvorfor Gershwin?*

– Dette er noe jeg har hatt lyst til så langt tilbake jeg kan huske. I 1998, på Gershwins 100-årsjubileum, spilte jeg en del av denne musikken i NRK radio, og fikk mange gode tilbakemeldinger. Det er nok kombinasjonen av klassisk teknikk/tradisjon og eimen av 1920-tallets Broadway som fascinerer meg.

– En tå innenfor

– Selv hadde jeg tidlig, om ikke en hel fot, så i hvert fall en tå innenfor jazzen, og har gjennom livet drevet litt “flerbruk” ved at jeg ved siden av å spille mye med klassiske utøvere også har samarbeidet med f. eks visesangere og musikalartister, og lært mye ved å lytte til musikk innen mange genre.

Stilforståelse

Ivar Anton Waagard forteller hvordan han har nærmet seg materialet ved å lytte til opptak med f. eks Gershwin selv, Fats Waller og andre samtidige store navn og med de trykte notene som utgangspunkt.

– For meg har dette vært en viktig del av stilforståelsen. Noen grunnleggende stiltrekk som gjenkjennes lett er for eksempel en stødig puls, sparsom pedalbruk, og ofte aksentuerte, staccato anslag. Dette er noe Gershwin selv påpeker i sitt forord til “Gershwin at the Keyboard”, hvor han også beskriver hvordan en klassisk-romantisk tilnærming som er utmerket til f.eks Chopin, ofte kommer til kort i “American Popular Music”

”Gjennomtrukket av musikken”

I tekstheftet til CD-en står det at Gershwin som tenåring gikk på alt han kunne av konserter. Han skriver selv at han lyttet med så stort alvor at han følte seg ”gjennomtrukket av musikken”. (...) Så gikk jeg hjem og lyttet i hukommelsen. Jeg satte meg deretter ved pianoet og gjentok temaene.”

Egne variasjoner og egen spillestil

Videre står det i tekstheftet: *Ut av dette finner Gershwin sin spillestil, sin stemme, i løpet av bare åtte år. Så sent som tolv år gammel begynner han å spille piano, og allerede som tjuetåring begynner han for alvor å gjøre seg gjeldende på Broadway. Da har han allerede i*

noen år tjent penger som «song plugger» på Remick forlag, hvor han spiller tidens slagere og underholdningsmusikk for kundene. Han finner mange av melodiene kjedelige og banale, så han lar egne variasjoner og påfunn trille ut, både rytmer og harmoniseringer blir umiskjennelig gershwinske.

Kuppet selskapet med pianospill

*Gershwin slapp aldri tak i klaveret lenge av gangen. Det var ikke bare til konsertbruk eller til å komponere på; han elsket å spille for folk i selskap, på huskonsserter, klubber – i enhver sosial sammenheng hvor det fantes et piano. Her prøvde han ut nye ideer og komposisjoner og parafraserte kjente slagere. Det ble sagt at dette var Gershwins måte å konversere på, og at han mistroddes i sosiale situasjoner hvis han ikke fikk sitte og spille. Han kunne holde på i timevis og kuppe hele selskapet med pianospill, men folk var henrykt. Han var alltid etterspurt i New Yorks kunstner- og sosietetsliv. Det gikk gjetord om «gershwiniadene», og i 1928 oppfordret forlaget Random House Gershwin til å gi ut en samling av de mest populære melodiene sine «sånn som han spilte dem». Resultatet ble *The Gershwin Songbook (Gershwin at the Keyboard)*, som innleder denne cd-en*